

ความร่วมมือ 63

(ทางด้านของแจซยอน)

ไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า การมาเรียนที่สถาบันกวตวิชาจะกลายเป็นเรื่องน่ายินดีขนาดนี้ ทำไมนะหรือ ก็เพราะว่าผมได้เรียนห้องเดียวกับเซบินยังไงล่ะ!

ก่อนหน้านี้เวลาที่ปิดเทอมที่ไร ผมเป็นต้องกัดฟันอย่างอดทนขณะมุ่งตรงไปสถาบันกวตวิชา มันน่าเบื่อหน่ายมากๆ แต่เดี๋ยวนี้แตกต่างออกไป ผมตื่นเต้นมากเวลาที่ได้ไปสถาบันกวตวิชา เพราะผมได้เรียนห้องเดียวกับเซบินนั่นเอง แถมยังนั่งข้างกันด้วย ทีนี้ล่ะ ผมจะฉวยโอกาสเข้าไปตีสนิทกับเธอ อยากรู้ให้ถึงวันเรียนเร็วๆ จัง

ปกติแล้วจะเลิกเรียนตอนหกโมงเย็น นี่ยังเหลือเวลาอีกตั้งสิบนาที่ แต่นักเรียนในห้องต่างพากันนั่งเหม่อลอยด้วยสีหน้าชาวซีดราวกับผีดิบ เลิกเรียนเมื่อไหร่ผมจะลองชวนเซบินกลับบ้านพร้อมกันดีมีัยนะ

ทันทีที่หมดคาบเรียน ผมก็รีบคว้ามือของเซบินซึ่งกำลังลุกออกจากที่นั่ง

"กลับบ้านพร้อมกันนะ"

เธอหันหน้ากลับมาพาลางย้อนถาม

여자가 또 다 2

"แล้วบ้านนายอยู่ไหนล่ะ"

"อพาร์ทเมนต์ Y"

"จริงหรือ! งั้นก็ทางเดียวกันเลย"

แน่นอนว่าผมไม่ได้อยู่ที่นั่นหรอก ผมอยู่อพาร์ทเมนต์ L ต่างหาก แต่ผมแอบไปสืบมาเรียบร้อยแล้วว่าเธออยู่ที่ไหน ฮีๆ

อันที่จริงจากบ้านเซบินมาบ้านผมต้องใช้เวลาเดินทางนานมาก แต่เอาเถอะ ยังไงก็คุ้มค่า หุๆ

ในขณะที่ผมกำลังคิดพร้อมกับยิ้มน้อยยิ้มใหญ่อยู่นั้น ผมก็ได้ยินเสียงรุ่นน้องเรียกชื่อผมดังลั่น

"พี่ครับ มีใครก็ไม่รู้ยื่นรอฟีอยู่น้าห้องอะ"

"มีคนยื่นรอนายอยู่หรือ งั้นฉันกลับก่อนนะ"

"เอ่อ..."

แล้วเซบินก็เดินออกจากห้องเรียนไปโดยที่ผมยังไม่ทันตั้งตัว เฮ้ย!! อย่าเพิ่งไป...

ผมร้องตะโกนอยู่ในใจ ว่าแต่ใครกันนะที่มายื่นรอผม

"เฮ้ย! ใครมายื่นรอฉัน"

ผมเอ่ยถามรุ่นน้องด้วยสีหน้าท่าทางจุนเจียว

"เอ่อ...เป็นผู้หญิงผมหยิกๆ อะครับ ยื่นรออยู่น้าตู้ชายน้ำ"

"เออ!"

ผมตอบกลับเสียงห้วน และเดินกุดพินไปที่ตู้ชายน้ำ

(ทางด้านของโซฮยอน)

ได้ข่าวจากจูฮยอนว่าพี่แจฮยอนเรียนเก่ง งั้นก็คงจะเรียนอยู่ห้อง A แน่ๆ เมื่อรู้แบบนี้ฉันเลยค่อยๆ ออกจากบ้านโดยไม่รีบร้อนอะไร เพราะไม่ต้องเสียเวลาตามหาให้ยุ่งยาก และแล้วฉันก็มาถึงสถาบันกวดวิชาตอนประมาณห้าโมงสี่สิบนาที ฉันยืนมองตารางเรียนซึ่งติดอยู่บนบอร์ด

'2-D เวลา 2 โมง - 5 โมง... 3-A เวลา 3 โมง - 6 โมง'

อีกยี่สิบนาทีสินะ

ฉันเดินเข้าไปในตัวอาคารและตรงเข้าไปถามนักเรียนคนหนึ่งซึ่งดู
ท่าทางแล้วน่าจะเป็นนักเรียนปีสาม

"ขอโทษนะคะ ช่วยบอกเขาแฉยยอนให้ทีได้มั๊ยคะว่ามีคนรอพบอยู่
ที่หน้าตู้ขายน้ำ"

นักเรียนชายคนนั้นทำหน้าที่บึ่งตึงพร้อมกับเอ่ยขึ้น

"เธอไปบอกเองไม่ได้หรือไง"

"ขออ้อละคะ"

ฉันขอร้องด้วยน้ำเสียงสุภาพ

"ก็ได้..."

เขาตอบออกมาอย่างเสียไม่ได้แล้วเดินขึ้นไปชั้นบน ระหว่างที่ฉัน
กำลังยืนรออยู่ที่หน้าตู้ขายน้ำนั้นเอง ฉันก็มองเข้าไปในฝูงชนที่กำลังเดิน
ออกมาจากลิฟท์ เอ๊ะ! นั่นพี่ชินเซบินนี่นา ดูเหมือนว่าจะกำลังคุยอยู่กับ
ใครสักคน แล้วฉันก็พบว่าคนคนนั้นก็คือพี่แฉยยอนนั่นเอง

สายตาของพี่แฉยยอนจับจ้องไปยังแผ่นหลังของพี่เซบินซึ่งเดิน
จากไปอย่างช้าๆ... จากนั้นจึงเหลือบมองมาทางฉันพร้อมกับทำตาตุ๋น
ดูท่าจะไม่ค่อยดีซะแล้วสิ...

64

(ทางด้านของโซฮยอน)

"เออ... พี่แฉยยอนนี่มั๊ยคะ"

ฉันรวบรวมความกล้าแล้วถามขึ้น

"ก็ใช่ละสิ ยัยบ๊อง"

พี่แฉยยอนกัดฟันตอบกลับมาด้วยท่าทางไม่เต็มใจ

ว่าแต่ทำไมเขาถึงเรียกฉันว่ายัยบ๊องเนี่ย อยากรจะบ้าตาย เคยเจอ
ฉันมาก่อนรีไร้งถึงได้กล้าเรียกกันแบบนี้

ฉันว่าฉันรีบสารภาพซะตอนนี้เลยดีกว่า ก่อนที่ความรู้สึกจะแปลง

7

여자가 또 다 2

"เอ๋อ... พี่มีแฟนรึยังคะ"

พอได้ยินฉันเอ่ยถามออกไปเช่นนั้น เขาก็ทำหน้ามึนงงพลางใช้มือลูบผม ลักפקจิ้งพุดออกมา

"ไม่มี... เพราะรอบข้างมีแต่ผู้หญิงบ๊องอย่างเธอไงล่ะ ฉันถึงไม่อยากรมี เข้าใจ"

อ้าว! ตัวเองไม่มีแฟนแล้วมันเกี่ยวอะไรกับฉันล่ะ พาลหาเรื่องคนอื่นเค้าจริงๆ

นิสัยไม่ดีเลย ผู้พี่จินตึกก็ไม่ได้ ฉันคิดในใจด้วยความโมโห แต่เมื่อมองหน้าเขาอีกที อารมณ์ก็เย็นลงเพราะความหล่อของเขา หุๆ

"เอ๋อ... ถ้างั้นคบกับฉันนะคะ"

พี่แจศยอนชักสีหน้าด้วยความรำคาญพร้อมกับเปิดปากขึ้น

"ไม่ ทำไมฉันต้องไปคบกับเธอด้วย"

นี่! ถ้าไม่ชอบก็ตอบปฏิเสธให้มันสุภาพหน่อยก็ได้ ไม่มีมารยาทเอาซะเลย

"พี่พูดเกินไปแล้วนะคะ ฉันอุตส่าห์มาหาพี่ถึงนี่ทั้งๆ ที่อยู่คนละโรงเรียน ฉันนะแอบชอบพี่มาตั้งนานแล้ว"

แน่ล่ะ ฉันไม่ได้แอบชอบเขามาก่อนหรอก แต่เรื่องมาจากโรงเรียนฉันนะจริงๆ

"นั่นมันก็เรื่องของเธอ ไม่ใช่ธุระกงการอะไรของฉันสักหน่อย อีกร้อยอย่างฉันก็มีคนที่ชอบอยู่แล้วด้วย"

อู๋ตาย! ไม่อยากจะเชื่อ ใครที่ไหนจะยอมคบกับอีตาผู้ชายเฮงชวยแบบนี้ ว่าแต่เขาแอบชอบใครอยู่นะ แต่ดูจากสายตาเมื่อครู่นี้แล้วท่าทางจะเป็นพี่เซบิน

"ใช่พี่ชินเซบินรึเปล่าคะ"

"นี่... เธอ... เธอรู้ได้ไง เธออยู่โรงเรียนเดียวกับฉันหรือ"

ที่จริงก็ไม่รู้หรอกนะ ถามไปนั่นแหละ

"เปล่าค่ะ ฉันเรียนอยู่ที่หอค่ะ"

"แล้วเธอรู้จักเซบินได้ไง"

"เอ่อ...คือว่า...พี่เซบินเคยอยู่โรงเรียนเดียวกันกับฉันนะค่ะ"

แถมตอนอยู่โรงเรียนเดิมก็สนิทสนมกับพี่จินอีซะด้วย อย่างนี้การที่พี่จินอีชอบพี่เซบินก็ไม่ใช่เรื่องแปลกนะดิ

ไม่สิ ตอนนั้นพี่เซบินยังเป็นผู้ชายอยู่เลยนี่นา แล้วทำไมถึงกลายเป็นผู้หญิงไปได้ละเนี่ย โอ๊ย! นี่มันเรื่องอะไรกัน! ออกาจะบ้าตาย!

"เอ...แต่พี่เซบินไม่ได้ชอบพี่นี่ค่ะ เค้าชอบคนอื่นอยู่ต่างหาก"

ฉันพุดออกไปโดยไม่สนใจว่าคำพูดนั้นจะทิ่มแทงใจเขามากสักแค่ไหน ถือว่าหายกันก็แล้วกัน บังอาจมาเรียกฉันว่ายัยบ๊อง

"จริงเหอ! ใคร! อยู่โรงเรียนเดียวกับฉันรีเปล่า!"

แหม! เป็นเตี๊อดเป็นร้อนเหลือเกินนะ โอเวอร์ซะมัด

"ไม่รู้เหมือนกันค่ะว่าเรียนอยู่ที่เดียวกับพี่รีเปล่า เขาชื่อว่ายุ่นจินอีค่ะ"

ฉันตอบกลับไป

"ฮือ! ห้องเดียวกับชื้อนี่เอง..."

เขาพิมพ์ด้วยสีหน้าบูดบึ้ง

"หา!? พี่รู้จักเหอค่ะ!"

ฉันรีบถามกลับด้วยความตกใจ

"ได้ยีนว่าเด็กใหม่คนนั้นชื่อจินอี"

ยะ...อย่าบอกนะว่าย้ายโรงเรียนเพื่อที่จะหนีฉัน (อุ๊ตาย! เพิ่งรู้ตัวหรือยะ)

ทันใดนั้นฉันก็ถูกคิดอะไรบางอย่างขึ้นมาได้

พี่แจฮยอนชอบพี่เซบิน ส่วนฉันชอบพี่ยุ่นจินอี... ได้การละ!

"พี่คะ พี่จะร่วมมือกับฉันมั๊ย"

"ร่วมมือ?"

65

(ทางด้านของแจฮยอน)

ยัยบ๊องนี่กำลังพูดถึงเรื่องอะไร ร่วมมือกันหรือ

"ร่วมมือ?"

พอผมถามกลับไป เธอก็ยิ้มด้วยสีหน้ามีพิรุณพร้อมกับเอ่ยขึ้น

"คะ ร่วมมือ ความจริงแล้วฉันชอบพี่จินอีนะคะ"

ผมรู้สึกโมโหขึ้นมาทันทีที่ได้ยินยัยบ๊องตอบกลับมาอย่างหน้าด้านๆ

"นี่! ไหนเธอบอกว่าแอบชอบฉันมานานแล้วไงล่ะ!"

เธอยกไหล่และเอ่ยขึ้น

"ก็แค่พูดเล่นๆ นะคะ"

ยัยนี่... ถึงแม้ผมจะไม่ได้คิดอะไรกับยัยบ๊องนี้ แต่ก็อดเจ็บใจไม่ได้

ที่โดนหลอก

"ยัยบ๊อง! รู้มั้ยว่าเพราะเธอคนเดียว ฉันถึงได้กลับบ้านพร้อมกับเซบิน เธออยากตายใช่ไหม! ฮ่า!"

ผมพูดออกไปด้วยน้ำเสียงและท่าทางซึ่งเต็มไปด้วยความโกรธนั้นทำให้ใบหน้าของยัยบ๊องซีดขาวเหมือนกระดาษ แล้วเธอก็พูดขึ้นว่า

"เออ...ฉันถึงได้บอกให้พี่ร่วมมือกับฉันไงคะ"

ยังจะมีหน้ามาพูดอีก จะใช้ผมเป็นเครื่องมือให้เธอกับจินอีสวมหัวกันงั้นหรือ อย่างมาพูดจาไร้สาระดีกว่านะ ผมคิดอยู่ในใจพลางจึงหันมายัยบ๊อง แล้วเธอก็เอ่ยขึ้นอีกว่า

"ฉันมีแผนเด็ดค่ะ รับรองว่าพี่ต้องพอใจแน่ๆ"

จะเชื่อได้มั้ยเนี่ย บอกว่าผมต้องพอใจงั้นหรือ

"แล้วอะไรละ แผนเด็ดที่ว่ำนั่นนะ"

"ที่จริงถึงพี่จะไม่ร่วมมือกับฉัน ฉันก็ตั้งใจว่าจะจัดการเองอยู่แล้ว แต่ฉันเห็นว่าคู่แข่งของพี่เป็นถึงพี่จินอี่ เพราะฉะนั้นฉันเลยจะช่วยพี่สักหน่อย"

ได้ยินดังนั้นแล้วผมก็หันมองไปรอบๆ ทันที และอึ้งๆ เสียงลิฟท์ก็ดังขึ้น ยัยบ๊องขมวดคิ้ว

"ที่นี้คนพลุกพล่าน เราไปคุยกันที่อื่นดีกว่าคะ"

"เอาสิ"

ผมตอบรับด้วยน้ำเสียงแผ่วเบา ก่อนจะเดินตามเธอออกไป ยัยบ๊องเดินนำผมไปยังบริเวณด้านข้างอาคารสถาบันกวดวิชาซึ่งเจียบและรู้ผู้คนแล้วเธอก็เริ่มพุดขึ้น

"จริงๆ แล้วตอนที่พี่เซบินอยู่โรงเรียนเดียวกับฉัน เขาเป็นผู้ชายค่ะ"
น้ำตกลิ้นดี

"จะบ้าอะไร! ถ้าเป็นผู้ชายจริงแล้วตอนเข้าห้องน้ำ...เอ้อ...ตอนทำเรื่องย้ายโรงเรียนเข้ามาละ เธอจะว่ายังไง!"

ยัยบ๊องทำหน้าสับสน สักพักก็เปิดปากพุดขึ้น

"เอ้อ...คือ...ตอนนี้เค้าคงเป็นผู้หญิงไปแล้วมังคะ"

"นี่เธอเห็นชินเซบินเป็นผู้ชายจริงๆ ะอะ! ทั้งที่ลูกกระเดือกก็ไม่มีเนี่ยนะ!"

ผมตอกกลับไปเสียงแข็ง

"ทุกอย่างของเซบินก็เป็นผู้หญิงอยู่แล้ว ทั้งรูปร่างทั้งหน้าตา มันไม่แปลกไปหน่อยหรอกที่เธอจะกล่าวหาว่าเค้าเป็นผู้ชาย"

ยัยบ๊องพยักหน้าพลงเอ่ยขึ้น

"แต่เรื่องที่พี่เซบินเป็นผู้ชายตอนอยู่โรงเรียนเดิมเป็นเรื่องจริงนะคะ"

เฮ้อ ทำทางยัยนี้จะอยากตายซะแล้ว

"พอเถอะ เลิกโกหกสักที อ่านหนังสือการ์ตูนมากไปรีเปล่าอะ!
เลิกล้อเล่นได้แล้ว"

สีหน้าเธอดูว่าุ่นใจทันทีเมื่อผมตอกกลับไปอย่างแรงและด้วยสายตาดุดัน

"แต่มันเป็นเรื่องจริงนะคะ ถ้าไม่เชื่อลองถามเด็กนักเรียนโรงเรียนเดียวกันกับฉันก็ได้"

ยัยบ๊องหยิบโทรศัพท์มือถือออกมายื่นให้ผม

เอาจริงหรือเนี่ย ไม่ได้โกหกงั้นหรือ

"นี่ แล้วฉันจะรู้ได้ไงว่าเป็นเพื่อนโรงเรียนเดียวกับเธอจริง"

เธอกดหาเบอร์โทรศัพท์และกดโทรออก

(สวัสดีค่ะ)

"씨จี ฉันเองนะ มีคนจะพูดด้วย"

เธอยื่นโทรศัพท์ของเธอให้ผม

"สวัสดีครับ"

(ใครคะ)

เด็กผู้หญิงในสายเอ่ยถามขึ้น คงจะเป็นเพื่อนกันจริงๆ

"ผมเป็นคนรู้จักของคังโชฮยอนครับ ขอถามอะไรหน่อยได้มั๊ยครับ"

(อ้อ ได้ค่ะ)

"ชินเซบินเป็นผู้ชายหรือครับ"

เมื่อได้ยินผมถามเช่นนั้น เธอก็หัวเราะออกมาดังลั่น

(ฮ่าๆๆ เข้าใจผิดว่าเป็นผู้หญิงหรือคะ คงจะผิดหวังมากสินะคะ

เขาเป็นผู้ชายค่ะ ตอนอยู่โรงเรียนเราเขาบ๊อบมากเลยนะคะ)

ผมตกใจจนพูดไม่ออก แล้วยื่นโทรศัพท์คืนให้โชฮยอน

"นี่มันบ้าอะไรเนี่ย!"

เดี๋ยวนั้นเป็นผู้หญิง เดี๋ยวนั้นเป็นผู้ชาย นี่มันเกิดเรื่องบ้าอะไรขึ้นเนี่ย!

แล้วช่วยบ๊องนี่ต้องการจะบอกอะไรผมกันแน่

"ที่เธอบอกจะให้ฉันร่วมมือด้วยมันหมายความว่ายังไง"

เธอยิ้มรับเมื่อได้ยินผมถามกลับไปอย่างตรงไปตรงมา

"ถ้าจะให้พูดตามตรงเลยก็คือ 'การชู้' นะค่ะ จริงๆ แล้วพี่จินอ็เองก็คงไม่อยากให้เรื่องนี้แพร่พรายออกไป เพราะฉะนั้นถ้าเราชู้ว่าจะเปิดเผยเรื่องทั้งหมดให้นักเรียนในโรงเรียนฟัง พี่จินอ็คงจะยอมแต่โดยดี"

ผมยื่นหน้าบึ้งทันทีที่เธอกล่าวออกมาเช่นนั้น

นี่ยอมทำขนาดนี้เลยหรือ กับแค่เพื่อให้ได้เงินอ้อมมาครอบครองเนี่ยนะ ผมไม่เข้าใจจริงๆ ว่าเธอคิดอะไรอยู่

"เลิกล้มความคิดซะเถอะ"

ผมรีบเดินออกไปจากที่นั่นโดยเร็ว เพียงเพราะไม่อยากจะถูกขู่กับผู้หญิงแบบนี้อีกต่อไปแล้ว

"เดี๋ยวละ! พี่กำลังเข้าใจผิดนะคะ! แต่คนอย่างพี่คงไม่มีวันเข้าใจหรอกว่าผู้หญิงที่หน้าตาธรรมดาอย่างฉันนะไม่มีทางเลือก!"

เธอตะโกนไล่หลังเพราะความโกรธ
ความจริงเป็นอย่างไรกันแน่ะ ผมจะยอมแพ้ให้กับจินอี หรือจะ
ร่วมมือกับยัยบ๊องเพื่อให้ได้เซบินมาดี... สับสนเหลือเกิน...

จะพูดดีมีชนะ 66

ให้ตายเหอะ! เพิ่งจะพักผ่อนได้แค่ไม่กี่วันก็จะเปิดเทอมแล้วเหรอก
เนี่ย คงเป็นเพราะปีนี้ฉันสูญเสียวเวลาในช่วงปิดเทอมฤดูใบไม้ผลิไป
ถึงทำให้รู้สึกวาระยะเวลาในช่วงปิดเทอมฤดูร้อนมันสั้นกว่าปกติ แต่ถึง
อย่างนั้นก็เถอะ ปิดเทอมทั้งทีฉันยังไม่ได้ไปไหนเลย แฮ้อ...

13

อันที่จริงก็อยากจะไปเที่ยวทะเลอยู่เหรอกนะ แต่ฉันยอมตายซะ
ดีกว่าจะให้ใส่ชุดว่ายน้ำ แล้วฉันก็ไม่อยากไปปิ่นเขาด้วย แฮ้อ... เป็น
ปิดเทอมที่มีแต่กินกับเรียนพิเศษ แถมยังต้องมาหนักใจเรื่องเซแจฮยอนอีก
ฉันนั่งพึมพำกับตัวเอง

ติง~ ตีติง~...

เสียงโทรศัพท์ดังมาจากในห้อง

"ลวส์ตีค่ะ"

(ฉันจินอีเองนะ)

จินอีเองเหรอกเนี่ย

"อืม มีอะไรเหรอก"

(พรุ่งนี้ไปว่ายน้ำกับฉันมั๊ย)

เข้าทางนายเลยสิท่า

"จะบ้าไรเง! จะให้ฉันใส่ชุดว่ายน้ำเนี่ยนะ!"

(...)

ทำไมเจียบไปนะ ฉันเลยถามต่อ

"ไปเที่ยวที่อื่นไม่ได้เหรอก"

พอฉันถามกลับด้วยน้ำเสียงอ่อนหวาน ก็ได้ยินเสียงจินอีไอแค่ๆ

(อืมๆ...งั้นไปดูหนังก็ได้ หรือจะไปเที่ยวที่ควังฮวามุน* ก็ไม่เลว)

"แล้วตอนนี้มีหนังอะไรน่าสนใจบ้างมั๊ยอะ"

(ไมเนอริตี้ รีพอร์ท!)

ฉันหุ้่งทันที มันต้องสนุกแน่ๆ เลย เพราะเป็นหนังที่ทอม ครูซ
เล่นนี่นา

"โอเค งั้นไปดูหนังกัน"

(เดี๋ยวฉันจะจองตั๋วทางเน็ตให้เอง)

"อืม"

ตุ๊ด!!!

วางหูไปซะแล้ว มาลองคิดๆ ดูแล้วนะ...ตั้งแต่ปิดเทอมมาพวกเรา
ไม่เคยได้ไปไหนด้วยกันสักครั้ง เพราะว่าครอบครัวของจินอีย่ไปเที่ยวต่าง
ประเทศ เราก็เลยไม่ได้เจอกันไปด้วย

แหละๆ...ตื่นเต้นจัง

ฉันดีใจที่จะได้ไปเที่ยวกับจินอีย่ แต่ก็เกิดนึกถึงคำคำหนึ่งขึ้นมาได้
ออกเตท... ถ้าแบบนี้ไม่ใช่การออกเตทแล้วจะเรียกว่าอะไรละเนี่ย
ถึงจะเป็นเพื่อนกันก็จริง แต่ฉันเป็นผู้หญิง ส่วนจินอีย่ก็เป็นผู้ชาย

เพื่อนนั้นหรือ... ทุกครั้งที่นึกถึงคำว่าเพื่อน ฉันก็มักจะไม่ค่อย
พอใจสักเท่าไร

แม้จะใช้เวลาในช่วงปิดเทอมอย่างรวดเร็วเป็อยก็จริง แต่ฉันก็มีเรื่อง
ในสมองให้ต้องคิดมากมายเหลือเกิน

จะบอกเรื่องที่ฉันอาจจะชอบจินอีย่ให้เขารู้ดีมั๊ยนะ... หรือจะเก็บ
ไว้ในใจคนเดียว... โอ๊ย! ทำไมมันยากแบบนี้ กับแค่การเลือกทำข้อใด
ข้อหนึ่งเท่านั้นเอง

ในที่สุดฉันก็ตัดสินใจว่าจะสารภาพให้จินอีย่รู้ เพราะถึงยังไงตอนนี้
ฉันก็เป็นผู้หญิงไปแล้ว มันไม่ใช่รักร่วมเพศซะหน่อย แต่ถ้าจินอีย่ก็มีแฟน
ขึ้นมาล่ะก็ ฉันคงจะไม่ไหวตัวเองมากแน่ๆ เลย

* ควังฮวามุน คือประตูทางเข้าหลักของพระราชวังเคียงบกซึ่งเป็นพระราชวังของราชวงศ์โชซอน ก่อสร้างขึ้นในปี ค.ศ.1395
ตั้งอยู่บนถนนชาง เขตชงโน กรุงโซล